

IC

INTERACTING CAMERAS

Nele Van Canneyt

Nele Van Canneyt is een beeldend kunstenaar die haar droomwereld projecteert op de realiteit. Ze legt authentieke momenten vast, waarbij ze de werkelijkheid fotografeert zoals die zich voordoet. Het toeval en de realiteit zijn bepalende elementen in haar werk, zowel overdag als 's nachts.

Nele Van Canneyt onderzoekt in haar werk de grenzen van het ondoordringbare en het onuitgesproken. Ze gaat op zoek naar momenten van verstilling. Ze creëert een universum waarin ze de verborgen aspecten van de realiteit verkent en de toeschouwer uitnodigt om zich open te stellen en te reflecteren over interpretaties.

Ze werpt haar blik vaak op steden en stedelijke omgevingen, vroeger vooral in het buitenland. In de afgelopen jaren richtte de fotografe zich ook steeds meer op het binnenland.

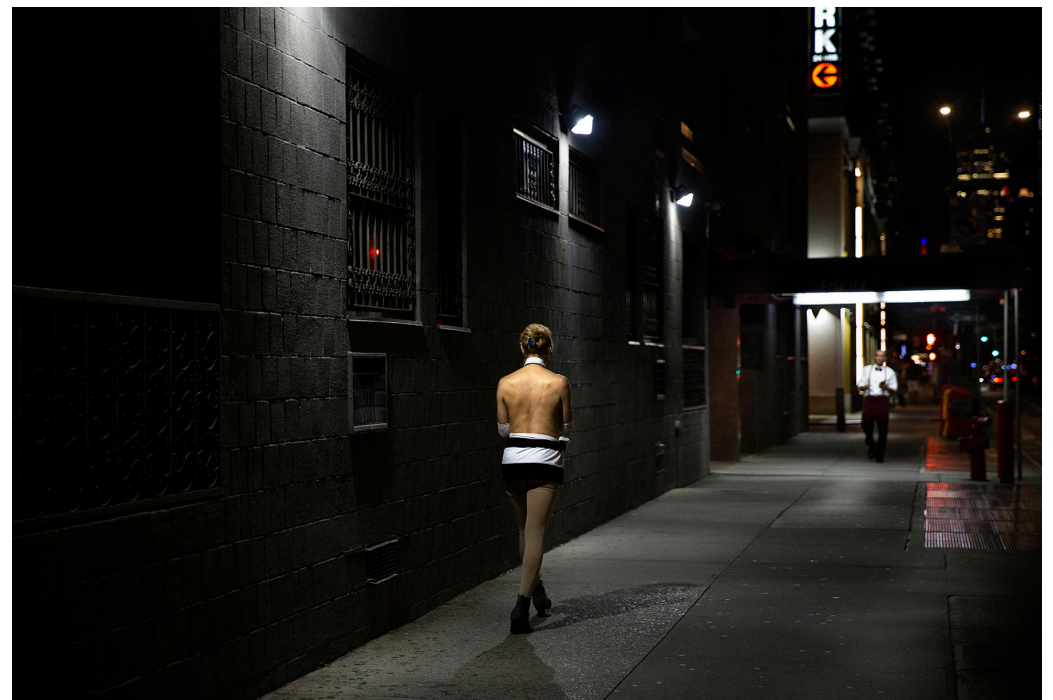
Ze combineert vaak verschillende locaties en momenten in haar series, waardoor nieuwe betekenisvolle verbanden tussen beelden ontstaan en haar werken in elkaar overvloeien, zodat ze nieuwe verhalen vertellen.

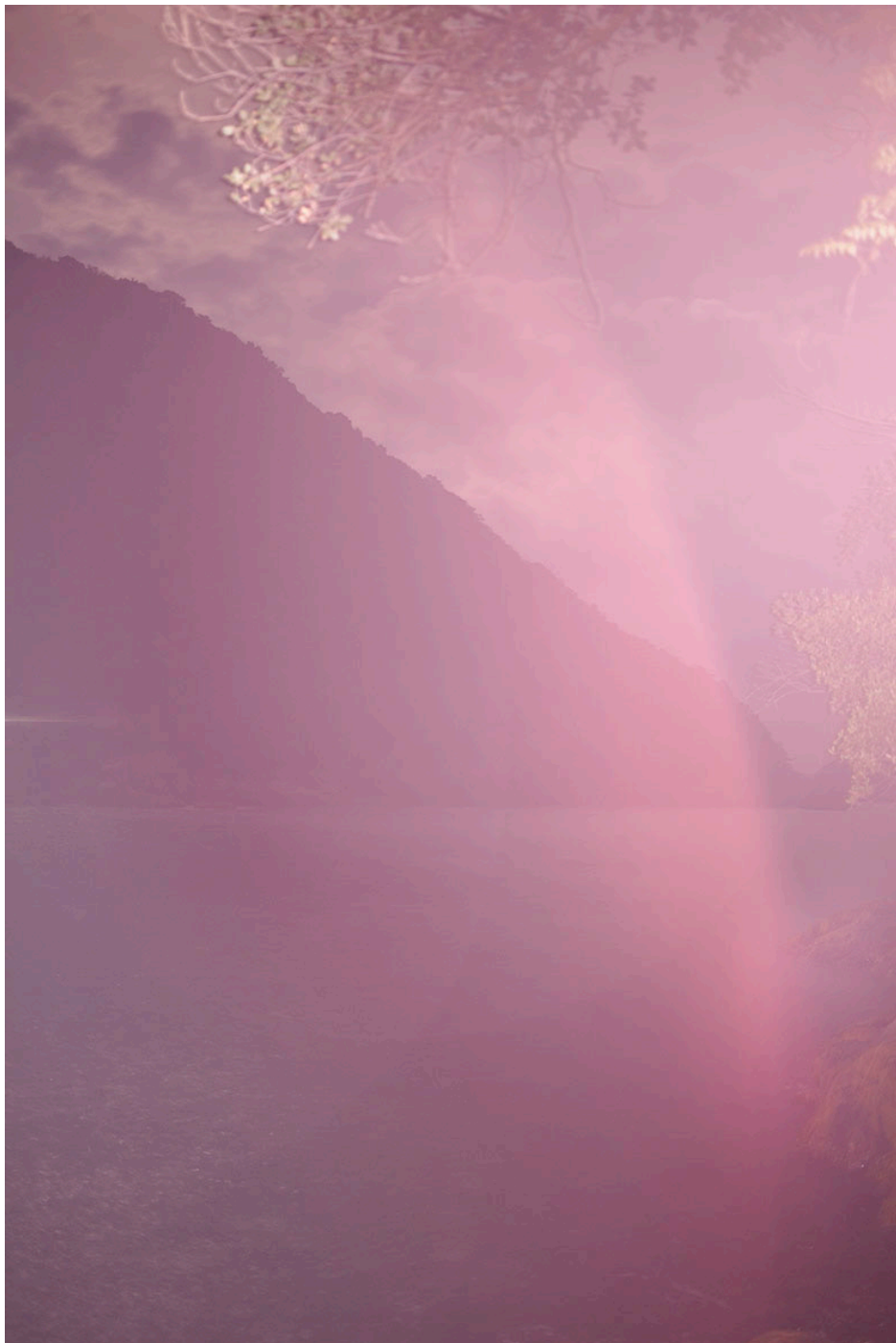
In 2021 werd haar solotentoonstelling 'Binnenland' in Musea Brugge tentoongesteld.

Datzelfde jaar verscheen haar boek 'As if the day never existed', waarin 20 fotowerken werden gepresenteerd tijdens 'Les Rencontres Internationales de la Photographie en Gaspésie' in Canada. Dit jaar maakte ze nieuw werk tijdens haar residentie in Nieuwpoort en toont deze werken tijdens de tentoonstelling 'Verstilde stad' in Westfront. Deze expo loopt nog deze zomer tot 1 oktober '23. Deze zomer zal haar werk ook te zien zijn tijdens kunststroute Sint-Denijs City, en in september tijdens 'Unseen' in Amsterdam, waar Galerij Contour haar werk vertegenwoordigt.

Uit de tekst van Stefan Vanthuyne 'Onbestemde wereld'

(...) De foto's van Van Canneyt gaan over iets dat niet zou bestaan zonder de foto. Ze baden in schemer en schaduw, soms in sterke contrasten van licht en donker..(...) Ze geven gebeurtenissen en situaties weer die heel even los lijken te zijn gekomen van ruimte en tijd. Je vraagt je af of ze het beeld ook daadwerkelijk zelf zo ziet, op het moment van afdrukken, of dat ze het veeleer aanvoelt, dat ze de komst ervan anticipeert. Dat ze die lading waarneemt.(...)

Peter H. Waterschoot

In de eerste plaats werk ik met uw bewustzijn, ik neem 'u-de-kijker' mee in een droommachine. De beelden die resulteren uit mijn fotokunst openen zich als portalen voor een geestelijke reis, en de steeds wisselende beeldcombinaties/installaties zijn bedoeld als cinematografische kleurenfuga's.

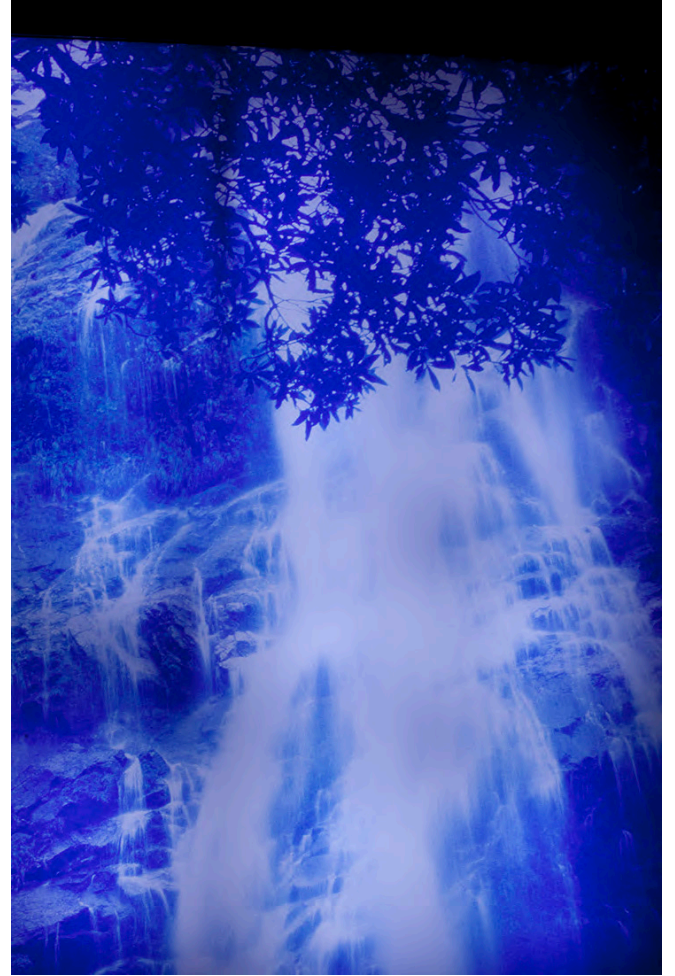
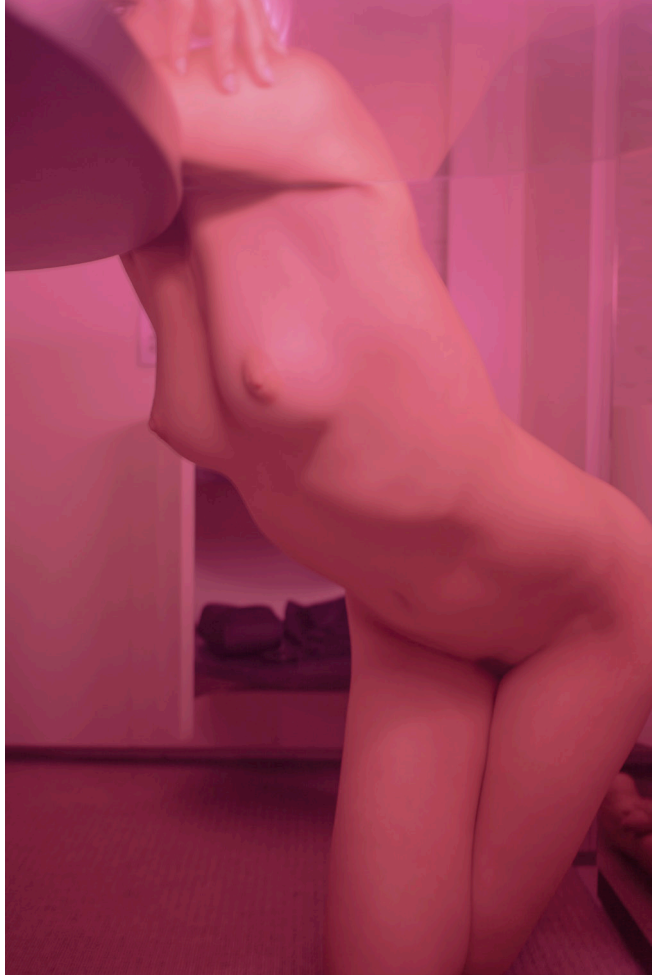
Met een tinnitus die blijft hoor ik voortdurend een hoog knisperend zoemen als van neonlampen. Positief bekeken is deze soundtrack de perfecte match bij het elektrisch kleurenpalet dat ik najaag. Ik ben ben op pad met draagbaar kunstlicht en speel intuïtief met gekleurde buislampen of met op de locatie aanwezige kleurelementen en/of met flitslicht, soms gericht op gekleurde reflectievlakken. Mijn locaties waaieren uiteen van een maanverlichte baai in Japan tot een jungle in Normandië tot een blauwverlichte hotelbar in Venetië. Je kunt de tijd die ik neem voor de foto-opname vergelijken met de manier waarop een schilder het canvas benadert, in een spel van kijken, duwen en trekken. Het fotowerk krijgt een performatief karakter doordat ik standaard uren tot dagen spendeer aan het aanvoelen van een locatie, voor mij van uiterst belang voor het vangen van een essentiële spanningsboog en geladenheid.

Three Times Pink, Three Times Blue celebreert erotiek als goddelijke natuurkracht, ingebed in artificialiteit, op een kruispunt tussen kitsch, esthetiek en het efemere.

Onder de vleugels van het Japonisme maakte de kleur roze bij impressionisten en neo-impressionisten zijn entree in de Westerse kunst. Roze symboliseert passie en levenskracht en in Japanse heraldiek verwijst het zelfs naar de geest van in het gevecht omgekomen strijders. Voor mij is roze dus een heel complete een tweeslachtige kleur, zacht en strijdvaardig, zowel masculien als feminien, brengt rust en beweging, en steeds exotisch. Three Times Pink and Three times Blue verwijst ook naar Pinku Eiga; Pink Film; Japanse softcore pornografie. Van Pink Film naar Blue Movies is een kleine stap. Foute cinema, maar door een zekere naïviteit toch poëtisch geladen, hier in een vertaalslag, in één naaktstudie en vijf natuurbeelden waarin echt en onecht door elkaar lopen, in kleuren die de rand van het psychologische effectenspectrum verkennen als eerder abjecte kleuren, elektrisch geladen, negatief-positief, erotisch, en misschien toch ook niet.

Biografie:

Peter H. Waterschoot (*1969, Gent) is beeldend kunstenaar gevestigd in Gent, België. Hij produceert een cinematografische droomwereld met een wild chromatisch spectrum en een sterk meditatieve ondertoon. Het is een oeuvre dat zorgvuldig is ontdaan van tijd- en ruimtemarkeringen. Hotels, gordijnen, echte en onwerkelijke natuur, mimiek, simulacra en een dubbelzinnige kijk op de stroom van de tijd; is dit een verhaal over nostalgie of een toekomstige dystopie?

Naser Kianersi

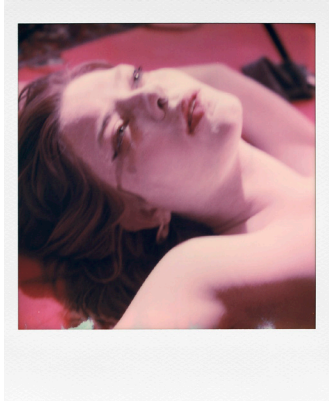
De Iraanse fotograaf Naser Kianersi (1985) is sinds 2009 aan het werk als fotograaf. Vanwege de aard van zijn foto's moest hij in 2012 als politiek vluchteling voorgoed afscheid nemen van zijn geboorteland. Tussen 2014 en 2016 voltooide Naser een supplementaire opleiding fotografie aan de hogeschool Sint Lukas (Luca) te Brussel. Hij werkt nu aan autonome projecten.

Na zijn vlucht naar België heeft hij zijn persoonlijke emotionele ervaringen vertaald naar een specifieke metaforische beeldtaal. Hij hanteert codes van hedendaagse modiefotografie om de tegenstelling tussen wat we zien en innerlijke strijd en eenzaamheid te verkennen. Hij beschouwt fotografie als het regisseren van theater en gebruikt het om zijn persoonlijke ideeën, emoties en gedachten op het personage te projecteren. Het uiteindelijke karakter in zijn foto's is niemand specifiek.

In Naser's foto's worden we geconfronteerd met genderloze lichamen, lichamen die hun natuurlijke seksuele sensaties hebben achtergelaten. Ze staan als levenloze objecten, als lege omhulsels, zonder beseft van hun plaats in de ruimte. Op deze manier lijkt het alsof er bewust vorm aan hen is gegeven.

Zijn foto's dienen als expressieve en kritische weergaven van de moeilijke situatie van vrouwen in Iran. Ook kunnen ze worden gezien als zelfportretten die verwijzen naar de censuur van de identiteit van de kunstenaar in zijn geboorteland. De uitvergroete polaroidfoto op dibond (70cmx85cm) is samen met de originele polaroid te koop. Op deze manier zorgt Naser ervoor dat de foto uniek blijft.

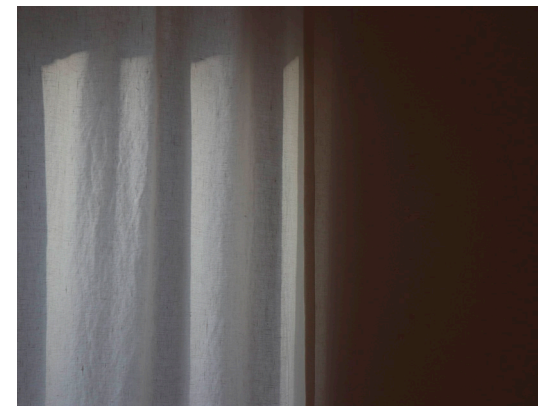
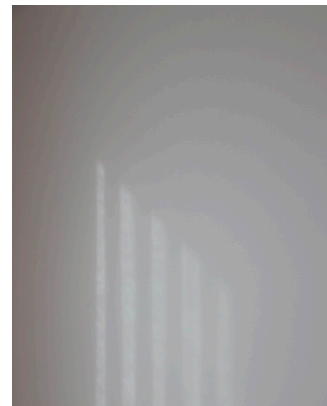
Vita Duffeleer

Vita Duffeleer ervaart haar autodidactische parcours als een katalysator om beelden vrij en authentiek vast te leggen.

Duffeleer gebruikt de beelden, gevat door haar netvlies, als taal en haar fotoestel als tolk. De vastgelegde beelden faciliteren reflectie over en vrije interpretatie van de veelheid aan beelden en prikkels die haar denken beïnvloeden.

Vita laat de kijker de vrijheid om zelf betekenis te genereren, om het te interpreteren, om zintuigen en gedachten te prikkelen.

Doordringend niet dwingend.

Magi Jansen

Magi is afgestudeerd aan de Academie voor Schone Kunsten Gent.

Haar eerste foto maakte ze in haar tienerjaren met een geleende camera. Die eerste ervaring met een analoge camera zorgde er natuurlijk voor dat ze verliefd werd op fotografie en de kunstvorm waar het voor staat. Voor haar draait fotografie om het vangen van sensatie en emoties in een beeld dat bij ons thuis kan worden gebracht.

Na een tijdje begon ze echter de kracht van fotografie en haar unieke kunstvorm te begrijpen

Ze begon te experimenteren met verschillende vormen van impressionisme, de kunst van Kinsugi, die een belangrijk onderdeel is, dat misschien wel het meest de geest van Wabi-Sabi illustreert.

De kunst van de imperfectie

Als je naar haar werk kijkt, speelt ze duidelijk met haar ogen. Elke foto is te vergelijken met een meesterlijk gecomponeerd schilderij

Daarom zien we vaak landschappen en zeegezichten terugkomen in haar foto's

Ongetwijfeld is haar werk een sensuele reis van perfect vervaardigde en tijdloze herinneringen die de moderne chaos overleven.

Concept van Wabi-Sabi, de kunst van imperfectie

Wabi-Sabi, is een van de meest invloedrijke en intrigerende concepten van Japan, die zich een weg baant door het dagelijkse leven en de kunst.

Het is de kijk op het vinden van schoonheid en acceptatie, in elk aspect van onvolkomenheden, onvolledige esthetische dingen in de natuur.

Wabi drukt het deel van gebreken, imperfectie en eenvoud uit

Sabi drukt het effect uit dat tijd heeft op een stof of een ander object.

